

Arrest

nr. 135 608 van 19 december 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 11 juni 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 februari 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 augustus 2014.

Gezien het tussenarrest nr. 133 588 van 20 november 2014 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. MERRIE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 19 februari 2014 de beslissingen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze bijlage 20 is de bestreden beslissing en is gemotiveerd als volgt:

“(…)Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

Betrokkene heeft de aanvraag gedaan als werkzoekende (artikel 40 § 4,1° van de wet van 15-12-1980). Zijn aanvraag werd op 14/11/2013 door de gemeentelijke autoriteiten geweigerd omdat betrokkene nagelaten Had om tijdig de vereiste stavingsdocumenten voor te leggen.

Deze beslissing werd hem op 25/11/2013 ter kennis gebracht d.m.v. een bijlage 20 waarbij hem een bijkomende termijn van één maand werd toegestaan om alsnog de vereiste stavingsstukken voor te leggen. Betrokkene heeft vervolgens een historiek van werkloosheidsuitkering voorgelegd over de periode van januari 2013 t.em. oktober 2013 samen met een attest van inschrijving als werkzoekende bij de VDAB dd 02/07/2013, een sollicitatiebewijs dd. 08/08/2013 en een inschrijvingsbewijs bij een interimkantoor dd.08/08/2013.

Om het verblijfsrecht te bekomen als werkzoekende dient betrokkene aan te tonen ingeschreven te zijn als werkzoekende bij de VDAB of te beschikken over sollicitatiebewijzen. Aan deze voorwaarde is voldaan, Overeenkomstig artikel 50 § 2, 3° van het K.B. van 08/10/1981 dient betrokkene daarnaast ook aan te tonen een reële kans op tewerkstelling te hebben. Dit valt niet af té leiden uit het administratief dossier. Betrokkene toont weliswaar aan gesolliciteerd te hebben naar een job en zich ingeschreven te hebben in een interimkantoor maar dit alles zonder enig resultaat. Uit onderzoek van het administratief dossier blijkt namelijk dat betrokkene sinds het indienen van zijn aanvraag nog geen enkele dag tewerkstelling heeft kunnen bekomen, zelfs niet op proef of in interimverband. Betrokkene maakt op geen enkele wijze aannemelijk dat hij in de toekomst aan de slag zal kunnen gaan.

In een tijdspanne van bijna 7 maanden heeft betrokkene, volgens de informatie uit het administratief dossier, slechts 1 maal gesolliciteerd en zich slechts bij 1 interimkantoor laten inschrijven. Zowel de sollicitatie en de inschrijving werden gedaan op 08/08/2013. Niettegenstaande hij er op 25/11/2013 nog aan werd herinnerd om de bewijzen voor te leggen dat hij een reële kans heeft om aangeworven te worden, werd door betrokkene na die datum geen enkel bewijsstuk meer voorgelegd. Dit getuigt niet van bijzonder veel inspanningen die door betrokkene werden geleverd.

Derhalve kan aan betrokkene het verblijfsrecht als werkzoekende niet toegestaan worden.

Gelet op het gebrek aan een tewerkstelling kan betrokkene uiteraard het verblijfsrecht als werknemer niet bekomen (artikel 50 § 2,1° van het K.B. van 08/10/1981).

Gezien al deze elementen dient het recht op lang verblijf aan betrokkene geweigerd te worden.

Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene houder is van het verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, noch dat hij het verblijfsrecht heeft aangevraagd op basis van een andere rechtsgrond.

Vandaar dat overeenkomstig artikel 51 § 2, tweede lid van het K.B. van 08/10/1981 een bevel om het grondgebied te verlaten van toepassing is. Aan betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen de 30 dagen.”

2. Ontvankelijkheid van het beroep

Gelet op het gestelde in het tussenarrest nr. 133 588 van 20 november 2014, dient de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep, opgeworpen door de verwerende partij in haar nota, te worden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Onder het kopje “Eerste en enig middel” betoogt verzoeker als volgt:

“Verwerende partij maakt zich schuldig aan het gebruik van onjuiste motieven en daardoor juridisch onaanvaardbare motieven, bovendien schendt zij haar materiële en formele motiveringsplicht.

Doordat verweerder haar beslissing tot weigering motiveert door te stellen dat betrokkene op geen enkele wijze aannemelijk maakt dat hij in de toekomst aan de slag zal kunnen gaan.

Terwijl

Verzoekende partij in de 15 jaar dat hij in België woont steeds hier gewerkt heeft, zoals blijkt uit het door hem bijgebracht inschrijvingsfiche bij AGO, Jobs en HR. (stuk 3)

De bestreden beslissing maakt geen melding van deze werkervaringen. Terwijl door deze lange periode van ononderbroken tewerkstelling juist duidelijk door verzoekende partij aannemelijk wordt gemaakt dat hij wel degelijk kans maakt op tewerkstelling naar de toekomst toe.

De bestreden beslissing is derhalve niet op juiste motieven gebaseerd.

De bestreden beslissing is bovendien niet naar behoren gemotiveerd nu zij nergens motiveert waarom er met de aan de aanvraag voorafgaande en voorliggende periode van tewerkstelling geen rekening werd gehouden bij de beoordeling van het dossier.

Zodat

Verwerende partij door zo te beslissen zich schuldig maakt aan gebruik van onwettig motieven, en daardoor juridisch onaanvaardbare motieven.

Dat de bestreden beslissing bovendien hiermee haar motiveringsplicht, zowel formeel als materieel, schendt.

Dat het eerste en enige middel ernstig is. Om die redenen moet de bestreden beslissing worden Vernietigd”.

3.2. Er kan niet tegelijkertijd de schending opgeworpen worden van de formele en materiële motiveringsplicht. Gelet op het feit dat aangehaald wordt dat de motieven onjuist zijn, bekijkt de Raad het enig middel vanuit het oogpunt van de materiële motiveringplicht.

3.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.4. De in casu relevante bepaling van artikel 40, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld; (...)”

De in casu relevante bepalingen van artikel 50, §2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepalen het volgende :

“(...) § 2.- Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient de burger van de Unie naargelang het geval de volgende documenten over te maken :

1° (...)

2° (...)

3° werkzoekende :

a) een inschrijving bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening of kopieën van sollicitatiebrieven; en

b) het bewijs van de reële kans om te worden aangesteld waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene, zoals behaalde diploma's, eventuele gevolgde of voorziene beroepsopleidingen, en duur van de werkloosheid; (...).”

3.5. Kernpunt van de bestreden bijlage 20 is dat verzoeker niet aantoonde een reële kans te hebben om te worden aangesteld.

3.6. De Raad merkt op dat verzoeker niet ingaat op de concrete motieven die figureren in de bestreden bijlage 20. Verzoeker zet zijn werkervaringen in het verleden in de verf die dateren van vóór 1 juni 2013 maar de Raad ziet niet in hoe werkervaringen in het verleden op zich kunnen aantonen dat verzoeker alsnog een reële kans maakt om te worden aangesteld in de toekomst. Alleszins steunt verzoekers betoog op een stuk (stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift) dat niet eerder aan verwerende partij werd voorgelegd. Verwerende partij kan niet worden verweten niet te hebben gemotiveerd aangaande of geen rekening te hebben gehouden met stukken die niet aan haar beoordeling werden voorgelegd voordat zij de bestreden beslissing trof.

Er wordt niet aangetoond dat de bestreden bijlage 20 steunt op onjuiste juridische of feitelijke motieven.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA